

ภาคผนวก ง

คำสั่งศาลแพ่ง

(๑๘)
หมายห้ามชั่วคราว

สำเนาถูกต้อง
ได้รับสำเนาเอกสาร จำนวน 50
ตามใบเสร็จรับเงินเลขที่ 0064567
ลงวันที่ ๕ ๒.๕. 2552

ศาลแพ่ง

คดีหมายเลขดำที่ ๑๒๓๓/๒๕๕๒
คดีหมายเลขแดงที่

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

นางทวิพร ธิปไตย
เจ้าพนักงานศาลยุติธรรม
คณบดีฝ่ายการสำนักงานอำนวยการประจำศาลแพ่ง

วันที่ ๓๑ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ความแพ่ง

ระหว่าง { สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โจทก์
นายวีระ มุสิกพงศ์ กับพวกรวม 3 คน จำเลย

หมายถึง นายวีระ มุสิกพงศ์ จำเลยที่ ๑

ด้วยโจทก์ได้ยื่นคำร้องขอให้ห้ามชั่วคราว ศาลได้มีคำสั่งให้จำเลยทั้งสามกับพวกเบียดเบียนที่ดินที่จากรถมถนนถูกหลวง ซึ่งเป็นถนนทางเข้าออกทำเนียบรัฐบาลตั้งแต่แยกสะพานเทพธรรมจนถึงแยกมัยวานรังสรรค์ ซึ่งเป็นถนนคู่ประตูที่ ๖ และที่ ๘ อันเป็นประตูทางเข้าและออกทำเนียบรัฐบาลเพื่อให้ประชาชน คณะรัฐมนตรี ข้าราชการของโจทก์และผู้ปฏิบัติงานในทำเนียบรัฐบาลสามารถนำรถยนต์เข้าออกเพื่อปฏิบัติหน้าที่ได้โดยสะดวก กับห้ามขัดขวางการเข้าออกบริเวณประตูทางเข้าออกทำเนียบรัฐบาลของบุคคลดังกล่าว และห้ามจำเลยทั้งสามกับพวกใช้เครื่องขยายเสียงในระดับเสียงและทิศทางเสียงที่มีลักษณะเป็นการรบกวนการปฏิบัติหน้าที่ของโจทก์ในช่วงวันปฏิบัติราชการระหว่างเวลา ๘.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๖.๓๐ นาฬิกา ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าคดีจะถึงที่สุดหรือศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น คำสั่งศาลให้มีผลทันที รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำสั่งแนบมาท้ายหมายนี้

เพราะฉะนั้น จึงให้นายวีระ มุสิกพงศ์ จำเลยที่ ๑ ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวของศาลโดยมีผลทันที

- ทราบ
- เก็บรวมเรื่องไว้

พล.ต.ต.
(วิชัย ตั้งประไพ)
สบก.น.1
ส.ก. 2552

ผู้พิพากษา
(พลิก)

(๒๓)

รายงาน
กระบวนการ
พิจารณา

คดีหมายเลขดำที่ ๑๒๓๓/๒๕๕๒
คดีหมายเลขแดงที่

ศาลแพ่ง

วันที่ ๓๑ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ความแพ่ง

{	ระหว่าง	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	โจทก์
		นายวีระ มุสิกพงศ์ กับพวก รวม ๓ คน	จำเลย

ผู้พิพากษาออกนั่งพิจารณาคดีนี้เวลา ๑๙.๕๐ นาฬิกา

คำสั่ง

พิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์ในชั้นได้สวนคำร้องขอคุ้มครองชั่วคราวกรณี
ฉุกเฉินแล้ว คดีนี้โจทก์ฟ้องขอให้ศาลมีคำสั่งห้ามมิให้จำเลยทั้งสามกับพวก ซึ่งเป็นแกนนำและ
กลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการ (นปช.) ปิดล้อมประตูเข้าออกหรือกระทำการใด ๆ
อันเป็นการขัดขวางการเข้าออกจากการทำเนียบรัฐบาลของโจทก์ ข้าราชการและบุคคลอื่นที่
จำเป็นต้องไปติดต่อราชการในทำเนียบรัฐบาล และขอให้ศาลมีคำสั่งห้ามมิให้จำเลยทั้งสามและ
กับพวกใช้เครื่องขायเสียงในลักษณะที่มีระดับเสียงที่เป็นการรบกวนการปฏิบัติหน้าที่ของ
ข้าราชการในทำเนียบรัฐบาล ศาลเห็นว่า แม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช
๒๕๕๐ มาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง จะบัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและ
ปราศจากอาวุธ” และวรรคสองบัญญัติว่า “การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้...”
แต่บทบัญญัติในวรรคสองดังกล่าวก็มีข้อยกเว้นไว้ว่า “...เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย เฉพาะในกรณีการชุมนุมสาธารณะ และเพื่อคุ้มครองความสงบของประชาชน
ที่จะใช้ที่สาธารณะ...” ซึ่งหมายความว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและ

ปราศจากอาวุธ และรัฐจะจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมดังกล่าวมิได้ เว้นแต่เฉพาะในกรณี การชุมนุมสาธารณะ หากการชุมนุมนั้นทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเกินความคาดหมาย ได้ว่าเป็นไปตามปกติและเหตุอันควร บทบัญญัติรัฐธรรมนูญดังกล่าวจึงบัญญัติยกเว้นไว้ใน ทำนองว่าให้จำกัดเสรีภาพในการชุมนุมนั้นได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ และประมวลกฎหมายแพ่งและ พณิชย์ มาตรา ๕ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิแห่งคนนั้น บุคคลทุกคนต้องกระทำโดยสุจริต” มาตรา ๔๒๑ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิซึ่งมีแต่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นนั้น ท่านว่า ย่อมเป็นการอันมิชอบด้วยกฎหมาย” และบุคคลซึ่งได้รับความเสียหาย หรือได้รับความ เดือดร้อนเกินที่ควรคิดหรือคาดหมายได้ว่าเป็นไปตามปกติและเหตุอันควร ย่อมชอบที่ ดำเนินการเพื่อให้ความเสียหายหรือเดือดร้อนนั้นสิ้นไปได้ทั้งนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและ พณิชย์ มาตรา ๑๓๓๗ ตามทางไต่สวนของโจทก์ได้ความว่า จำเลยทั้งสามกับพวกชุมนุม ปิดถนนรอบทำเนียบรัฐบาลและปิดล้อมประตูทางเข้าออกทำเนียบรัฐบาลทุกด้าน โดยเปิด ช่องทางเฉพาะ เป็นประตูเล็กให้เจ้าหน้าที่เดินเท้าเข้าไปทำงานที่อาคารสำนักงานของโจทก์ เท่านั้น ทำให้ประชาชน เจ้าหน้าที่ ซึ่งจะต้องเข้าไปทำงานในสำนักงานของโจทก์ไม่สามารถเดิน ทางเข้าออกได้ตามปกติ และได้ใช้เครื่องขยายเสียงรบกวนทำเนียบรัฐบาลโดยผลัดเปลี่ยนหมุนเวียน กันขึ้นเวทีปราศรัย ขับไล่และโจมตีรัฐบาล ทำให้เกิดเสียงดังรบกวนการทำงานตามปกติสุข การที่จำเลยทั้งสามกับพวกชุมนุมปิดถนนและใช้เครื่องขยายเสียงปราศรัยประทุ้งขับไล่รัฐบาล ดังกล่าว เห็นได้ว่า แม้เป็นการใช้สิทธิเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ แต่ก็ เป็น การกระทำที่เกินขอบเขตแห่งสิทธิ ทำให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของโจทก์ได้รับความเดือดร้อน ไม่สามารถใช้ถนนสาธารณะได้และการที่จำเลยทั้งสามกับพวกใช้เครื่องขยายเสียงกล่าวปราศรัย รบกวนบริเวณทำเนียบรัฐบาล โดยส่งเสียงดังทำให้รบกวนการทำงานของเจ้าหน้าที่โจทก์ตามปกติ

-๓-

สุขในเวลาราชการ ก็หาใช่เป็นการชุมนุมโดยสงบแต่อย่างใดไม่ กรณีจึงมีเหตุผลอันสมควรที่จะ
นำวิธีการคุ้มครองชั่วคราวมาใช้บังคับ โดยให้จำเลยทั้งสามกับพวกเปิดพื้นที่การจราจรบน
ถนนลูกหลวง ซึ่งเป็นถนนคู่ทางเข้าออกท่าเทียบรัฐบาลตั้งแต่แยกสะพานเทพธรรม จนถึง
แยกมัญฉวนรังสรรค์กับห้ามมิให้จำเลยทั้งสามกับพวกใช้เครื่องขยายเสียงในระดับเสียงและ
ทิศทางเสียงที่มีลักษณะเป็นการรบกวนการปฏิบัติหน้าที่ของโจทก์และข้าราชการ โจทก์

อาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔(๒) จึงมีคำสั่ง
ให้จำเลยทั้งสามกับพวกเปิดพื้นที่การจราจรบนถนนลูกหลวง ซึ่งเป็นถนนทางเข้าออกท่าเทียบ
รัฐบาลตั้งแต่แยกสะพานเทพธรรมจนถึงแยกมัญฉวนรังสรรค์ ซึ่งเป็นถนนคู่ประตูที่ ๖ และที่ ๘
อันเป็นประตูทางเข้าและออกท่าเทียบรัฐบาลเพื่อให้ประชาชน คณะรัฐมนตรี ข้าราชการของ
โจทก์และผู้ปฏิบัติงานในท่าเทียบรัฐบาลสามารถนำรถยนต์เข้าออกเพื่อปฏิบัติหน้าที่ได้
โดยสะดวก กับห้ามขัดขวางการเข้าออกบริเวณประตูทางเข้าออกท่าเทียบรัฐบาลของบุคคล
ดังกล่าว และห้ามจำเลยทั้งสามกับพวกใช้เครื่องขยายเสียงในระดับเสียงและทิศทางเสียงที่มี
ลักษณะเป็นการรบกวนการปฏิบัติหน้าที่ของโจทก์ในช่วงวันปฏิบัติราชการระหว่างเวลา
๘.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๖.๓๐ นาฬิกา ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าคดีจะถึงที่สุดหรือศาลจะมีคำสั่ง
เป็นอย่างอื่น คำสั่งศาลให้มีผลทันที/

นายอุทิศ สุภาพ

นายมานะ ฤๅชอดเงิน

สำเนาถูกต้อง

ได้รับทำนองเอกสาร จำนวน 50
ตามใบเสร็จรับเงินเลขที่ ๒๕๕๒ ๐๐๖ 4567
ลงวันที่ ๕ 1 มิ.ย. 2552

นางพรวิมล ธิษณุ

เจ้าพนักงานศาลยุติธรรม

ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการประจำศาลแพ่ง